

Sygn. akt III KO 68/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J.P.**

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 lipca 2018 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 28 maja 2018 r. , sygn. akt II K [...] /17,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w S. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w G., sprawy J.P. W uzasadnieniu podniesiono, że z uwagi na stwierdzone u oskarżonego schorzenia potwierdzone opinią sądowo – psychiatryczną istnieje wprawdzie możliwość jego udziału w rozprawie, nie jest jednak on w stanie samodzielnie prowadzić obrony, natomiast okolicznością utrudniającą stawiennictwo oskarżonego w Sądzie Rejonowym w S. jest konieczność konwojowania badanego z miejsca gdzie aktualnie przebywa tj. Oddziału Sądowego o Wzmocnionym Stopniu Zabezpieczenia w G., celem wykonania środka zabezpieczającego zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w G. w sprawie o sygn. II K [...] /14.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy J.P. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G., a więc sądowi położonemu najbliższej miejsca aktualnego pobytu oskarżonego, nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielu orzeczeniach wydanych w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. – powoływanych również w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w S. – wskazywał, że dobrem wymiaru sprawiedliwości pozwalającym na odstępianie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo jest m.in. konieczność dążenia do rozpoznania konkretnej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Rzecz jednak w tym, że tego rodzaju okoliczności uniemożliwiające rozpoczęcie i zakończenie procesu przed sądem powołanym do rozpoznania danej sprawy muszą mieć charakter obiektywny i realny. W niniejszej sprawie nie można natomiast, przy uwzględnieniu aktualnego stanu zdrowia oskarżonego, kategorycznie stwierdzić, że rozpoznanie jego sprawy przez Sąd Rejonowy w S. nie jest możliwe.

W toku postępowania prowadzonego przez sąd właściwy miejscowo ustalono, że oskarżony przebywa na Oddziale Psychiatrii Sądowej o Wzmocnionym Zabezpieczeniu Wielospecjalistycznego Szpitala Wojewódzkiego w G., w związku z internacją orzeczoną postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt II K [...] /14. Pismem z dnia 2 lutego 2018 r. szpital ten poinformował Sąd Rejonowy w S., że z uwagi na aktualny stan zdrowia psychicznego J.P. jego udział w rozprawach przed sądem właściwym miejscowo nie jest wskazany. Uwzględniając powyższe Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów celem określenia obecnego stanu zdrowia oskarżonego oraz możliwości jego udziału w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w S..

W opinii z dnia 24 kwietnia 2018 r. biegli ci stwierdzili, że w obecnym stanie zdrowia psychicznego oskarżony może brać udział w toczącym się przeciwko niemu postępowaniu sądowym. Ze względu na głębokość zaburzeń osobowości, przebyte zaburzenia psychotyczne o złożonej etiologii pozostawiające dysfunkcje aparatu poznawczego J.P. nie jest w stanie w sposób samodzielny i rozsądny bronić się w związku z czym, powinien korzystać z pomocy prawnej obrońcy. Przeszkodą utrudniającą stawianictwo oskarżonemu w Sądzie w S. jest

konieczność konwojowania badanego z miejsca gdzie aktualnie przebywa, Oddział Sądowy o Wzmocnionym Stopniu Zabezpieczenia w G., celem wykonania środka zabezpieczającego.

Treść cytowanej wyżej opinii jest więc jednoznaczna, a wynika z niej, że istnieją jedynie utrudnienia związane z koniecznością ewentualnego konwojowania J.P. z G. do S., brak natomiast przeciwskażeń aby sąd właściwy miejscowo przedmiotową sprawę rozpoznał.

Należy przypomnieć, że względy natury technicznej – a do takich zaliczyć też należy ewentualne utrudnienia w konwojowaniu – utrudniające rozpoczęcie i prowadzenie postępowania, nie uzasadniają przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000 r., II KO 90/00, OSNKW 2000, z. 5-6, poz. 48). Co więcej, sąd występujący z inicjatywą nie poczynił jakichkolwiek ustaleń, co do możliwości przetransportowania J.P. na dłuższy okres do placówki służby zdrowia posiadającej identyczną jak szpital w G. zabezpieczenia, który znajdowałby się w blisko Sądu Rejonowego w S., z którego konwojowanie następowałoby na takich samych zasadach i warunkach jak z Oddziału Sądowego o Wzmocnionym Stopniu Zabezpieczenia, gdzie teraz przebywa, do Sądu Rejonowego w G.

Wobec takiego stanu rzeczy oczywistym jest, że zawarta w postanowieniu Sądu Rejonowego w S. inicjatywa jest co najmniej przedwczesna, i z tych względów orzeczono jak na wstępie.

ał